

“O gece Esmâ ile konuştuk, ben anlattım o ağladı, o anlattı ben ağladım”

YA Zİ Zeynep Güneş
Arkadaşı

Hayati boyunca türlü başarılarla imza atan fizik öğretmeni Esmâ Uludağ, tutuklandığında kaymakamlıkta memur olarak çalışıyordu.

3 ay hapis yattı. Denetimli serbestlikle tahliye olmasına rağmen evine defalarca baskın yapıldı. Eşiyle aylarca ayrı yaşamak mecburiyetinde kaldılar. Baskılardan dolayı eşi yurdunu terk etmek zorunda kaldı.

Gediz Üniversitesi Adalet Meslek Yüksek Okulu'ndan birincilikle mezun olan Esmâ Uludağ, avukat olma hayalinden vazgeçmek zorunda kalarak 3 çocuğu ile Yunanistan'a geçti. Eşi Almanya'da oturmuştu. Birkaç hafta içerisinde aile birleşimi yapacaklardı.

Yaşadığı büyük stresleri hassas kalbi daha fazla kaldıramadı. Esmâ Uludağ'ın bu kavuşmaya ömrü yetmedi. Yunanistan'a kadar geldi ve ruhunu Rahman'a teslim etti.

ESMA'ya mektup!

Birine “Kardeşim” demek için onunla aynı kanı taşımanız gerekmez.

Aynı mekânlarda olsanız bile ruhlarınızın kol kola gezdiği, beraberken saatlerce susabildiğiniz, birlikte ağlayabildiğiniz, en anlamsız şeylere gözlerinizden yaş gelene kadar beraber güldüğünüz kişidir size kardeş olan... Benim de böyle bir kardeşim var: Esmâ Uludağ.

Can dostum Esmâ, girdiği her ortama enerjisiyle hayat katardı. Işıl ışıl bakan siyah göz-

leriyle arkadaşlarının ta kalbini görür, sözleriyle yüreklerine şifa olur damlardı.

Mart 2015'te Hizmet Hareketi'ne yapılan operasyonlar kapsamında eşim tutuklandığında yanımda yine o vardı. Dört çocuğumla, evlerinde sık sık misafir ederdi beni.

Bize moral vermek için etrafımızda pervane gibi dönerdi. Evimize yolcu ederken buzlukundaki dondurulmuş vişnesine kadar bizimle paylaşırdı. “Esmâ dur!” dedikçe çantamızı doldururdu.

Eşim tutuklandıktan bir ay sonraydı. Öğrendim ki can yoldaşım Esmâ'm da gözaltına alınmıştı. Mahkemeye çıkacağı gün, kapalı görüş için cezaevine gidecektim.

Dilimde dualarla kampüs içinde dört dönüyordum. Bir yandan da tutuklanırsa aynı cezaevine gönderileceğinden, gelen otobüslerin hepsine ya içinde o varsa diyerek, beni görürse ona moral olur düşüncesiyle el sallıyordum. Görüşe

girmeden, kantine su almaya gitmiştim.

Daha önce hiç görmediğim yeşil takım elbiseli bir bey, diğer görüşe gelenlerin yanında masa başında duruyordu. Yanlarına gittim. O beye, “Sizin de mi yakınınız buraya getirildi?” diye sordum.

Bana “Bugün buraya İzmir'li Esmâ diye bir bayanı getirecekler. Ben akrabasıyım. Afyon'dan geldim. Onlara yardım etmek için buradayım.” diye cevap verdi. Esmâ'm tutuklanmıştı. Aynı cezaevinde yüksek duvarlar arkasında iki canım vardı artık. Minik yavrular onsuz ne yapacaktı?

Zümra, annesi olmadan uyuyamazdı ki... Ben haberin üzüntüsüyle çökerken beyefendinin yanımızdan hızla uzaklaştığını fark ettim.

Arkasından koştum ama yetişemedim. Günler sonra, bu hadiseyi Esmâ'mın eşine haber verdiğimde böyle birinin varlığının mümkün olmadığını söyledim.

Afyonda akrabaları yokmuş. Olsa bile o saatte Esmâ'nın tutuklandığından kimsenin haberi yokmuş. “İmkansız!” dedi ısrarla, “İmkansız!” ama ben görmüştüm, kanlı canlı biri vardı.

Eşim ve Esmâ'm aynı zamanda tutuklu bulunuyorlardı ama Esmâ anneydi.

Özgürlüğe önce o kavuşmalıydı. Yavrularına daha çok muhtaçtı. O yüzden ben, “Allah'ım Esmâ'm gelsin, bir gün sonra eşim gelsin!” diye dua ediyordum. Haftalar geçti.

CAN KARDEŞİM TAHLİYE OLDU

Hayatımın en güzel günlerinden biriydi. Ettiğim dualar geldi aklıma... Ertesi gün belki eşim de çıkar diye düşündüm ama olmadı. Esmâ'mla henüz buluşamamıştık.

Bir Ramazan akşamı elinde malzemeleriyle iftara geldi. Sürpriz yapmıştı. Bembeyaz kıyafetleriyle, her şeye rağmen ışıl ışıl gözleriyle cennetin habercisi bir melek gibi kapımda duruyordu. O gece sahura kadar hiç durmadan konuştuk. Ben anlattım o ağladı, o anlattı ben ağladım. Sabaha karşı onu uğurladığımda gün içinde yaşayacağım sürprizden haberim yoktu.

Rabbim dualarımı kabul etmişti. Esmâ'm evime gelmiş ve bir gün sonra eşim tahliye olmuştu. Hangi güzelliğe sevineceğimi şaşırılmıştım. Rabbim iç içe sevinçlerle hepimizin yüzünü güldürüyordu.

Ciğerparemle ruhlarımız ayrılmaz bir yoldaş olmuştuk. O bu zorluklar diyarı dünyadan göçse de, mahşer gününde hep birlikte olacağız Allah'ın izniyle...

Esmâ Uludağ

Doğum Tarihi:
19.09.1984

Vefat Tarihi:
29.04.2018

Vefat nedeni:
**Gurbette beyin
kanaması**

Mesleği:
**Fizik öğretmeni
Hukuk Fakültesi
3. sınıf öğrencisi**